

Forslag til Tillægsbevillingslov for 2018

(Naalakkersuisoq for Finanser og Nordisk Samarbejde)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Finanser og Nordisk Samarbejde)

2. behandling

Naalakkersuisut skal hermed takke Finans- og Skatteudvalget for betænkningen over forslaget til Tillægsbevillingslov for 2018.

Naalakkersuisut takker for, at et enigt udvalg indstiller forslaget til vedtagelse.

I betænkningen bemærker Finans- og Skatteudvalget, at antallet af bevillingsansøgninger fremsendt til udvalget i perioden 2014-2018 har udvist en generelt stigende tendens i de sidste 3 år af denne periode. Naalakkersuisut ønsker i den forbindelse at gøre opmærksom på, at antallet af bevillingsansøgninger i 2014 og 2015 var særligt lavt som følge af, at 2014 var præget af, at der blev udskrevet valg til Inatsisartut ved indgangen til 4. kvartal 2014, mens finansloven for 2015 først blev vedtaget af Inatsisartut den 12. maj 2015. Derudover bør man nok være forsigtig med at drage entydige konklusioner på baggrund af blot den 5-årige periode 2014-2018. Der skal således gøres opmærksom på, at det i udvalgets betænkning til forslaget til Tillægsbevillingslov for 2016 anføres, at antallet af bevillingsansøgninger fremsendt til udvalget i perioden 2003-2016 har vist en generelt faldende tendens. I 2008 udgjorde antallet af bevillingsansøgninger fremsendt til udvalget 93, mens det udgjorde 40 i 2018.

I betænkningen har udvalget gjort sig overvejelser om det bevillingsretlige grundlag for fremsendelse af bevillingsansøgninger i de tilfælde, hvor Naalakkersuisut allerede via en tekstanmærkning er bemyndiget til at godkende den søgte bevillingsrøker. Udvalget anmoder om, at sådanne sager ikke fremsendes til udvalgets behandling, men blot behandles af Naalakkersuisut. Udvalget henviser her særligt til en sag (18-823), hvor Naalakkersuisut ansøgte om finansiering af et merforbrug på 17,3 mio. kr. under sundhedsvæsenet. Finansieringen af merforbruget blev anvist ved bevillinger med et tilsvarende mindreforbrug. Udvalget havde tidligere på året godkendt en tilsvarende tillægsbevilling på 12,2 mio. kr. til sundhedsvæsenet, hvor der på tilsvarende vis var anvist finansiering af merforbruget gennem nedsættelse af driftsreserven og tilsvarende reserver.

En bemyndigelse til at foretage en disposition med hjemmel i en tekstanmærkning vil normalt ikke indbefatte en egentlig forpligtelse for Naalakkersuisut til at foretage dispositionen, men

derimod en ret til at foretage dispositionen. Naalakkersuisut må ved beslutningen om at udnytte den konkrete hjemmel naturligt overveje, om dette vil være politisk og økonomisk hensigtsmæssigt i den konkrete sag. Hvor dette ikke måtte være tilfældet vil det næppe være formålstjenligt at søge at afskære Naalakkersuisut fra muligheden for at ansøge Finans- og Skatteudvalget om godkendelse af en konkret bevillingsmæssig disposition med en henvisning til, at Naalakkersuisut via en tekstanmærkning allerede har hjemmel til at foretage andre bevillingsmæssige dispositioner, end de, som Naalakkersuisut i øvrigt anser som hensigtsmæssige eller nødvendige ud fra hensynet til at sikre samfundets uforstyrrede drift.

I det konkrete sag fandt udvalget, at sundhedsvæsnets forventede budgetmæssige merforbrug i 2018, jf. hjemmel i tekstanmærkning, burde overføres til indeværende finansår 2019 med henvisning til den i tekstanmærkning givne bemyndigelse til at overføre mer- og mindreforbrug på sundhedsvæsenets område til næste finansår. Dette ville dog ikke have været hensigtsmæssigt i den konkrete situation. Bevillingerne under det samlede sundhedsvæsen oplever et generelt udgiftspres, og det ville derfor ikke have været realistisk eller hensigtsmæssigt at udligne et betydeligt merforbrug i 2018 gennem et mindreforbrug i efterfølgende år. Dermed ville der have været en alvorlig risiko for, at det overførte merforbrug ville vokse i omfang fra år til år.

Naalakkersuisut er på denne baggrund tilfredse med, at udvalget i sidste ende godkendte ansøgningen. I den forbindelse vil Naalakkersuisut udtrykke tilfredshed med, at det i 2018 lykkedes at finansiere merforbruget for sundhedsvæsenet gennem anvendelse af reserver og bevillinger med mindreforbrug. I tidligere år er merforbrug under sundhedsvæsenet således ofte blevet finansieret gennem en forværring af det budgetterede DAU-resultat. På baggrund af udvalgets udmeldinger vil Naalakkersuisut dog fremadrettet generelt søge at redegøre for, hvorfor en given hjemmel til at foretage rokeringer ikke søges udnyttet i de tilfælde, hvor det måtte blive nødvendigt at fremsende konkrete bevillingsansøgninger på områder, hvor der i forvejen findes en hjemmel til at foretage rokeringer eller overførsler.

Udvalget udtrykker i betænkningen endvidere bekymring over sundhedsvæsnets generelle økonomistyring og for administrationen af bevillingerne inden for sundhedsområdet. Udvalget finder, at en løsning på området bør prioriteres. Naalakkersuisut er enig i vigtigheden af dette, og der er derfor med afsæt i finanslovsaftalen for 2019 igangsat en udgiftsanalyse af sundhedsvæsenet, som gennem identifikation af relevante optimeringer og organisationsændringer mv. skal medvirke til at overholde sundhedsvæsnets budgetter i de kommende år og gerne frigøre midler til andre tiltag. Analysen vil bl.a. fokusere på transportudgifter, udgifter til vikarer, et optimeret patientforløb via blandt andet telemedicin, effekter af eventuel indførelse af et fradrag for sygeforsikringer samt mulig brugerbetaling. Mere langsigtet skal udgiftsanalysen bl.a. bidrage til udarbejdelsen af en egentlig sektorplan for området. Finans- og Skatteudvalget modtog tidligere på året en orientering om dette analysearbejde.

Udvalget har endelig henstillet, at Naalakkersuisut overvejer hvordan bevillingerne til byggeri og anlæg kan udmøntes noget hurtigere til de øremærkede formål, og hvordan afslutningen af de forskellige projekter kan gennemføres hurtigere. Naalakkersuisut skal hertil bemærke, at den enkelte Naalakkersuisoq i henhold til § 11, stk. 2, i Budget- og Regnskabsloven har ansvaret for sit ressortområdes bevillinger. Naalakkersuisut har bl.a. for at understøtte denne

bestemmelse nedlagt den tidligere centrale anlægsafdeling. Hvert enkelt Naalakkersuisutområde har herefter selv ansvaret for at styre sine anlægsbevillinger og tilsikre det fornødne overblik over disse. Særligt for de områder, som kun har få eller mindre anlægsbevillinger, og dermed begrænset mulighed for at opbygge erfaring eksempelvis med entreprisekontrakter og håndtering af eksterne byggerådgivere, kan dette være en udfordring. Det skal samtidig bemærkes, at der inden for byggeriet i disse år grundet de overordnet set gode konjunkturer generelt kun er meget begrænset ledig kapacitet inden for entreprenørbranchen, og mange anlægsopgaver forsinkes derfor grundet alt for dyre eller fraværende tilbud, når anlægsopgaverne sættes i udbud.

Endvidere skal der gøres opmærksom på, at der gennem de senere år er udlagt betydelige dele af det offentlige anlægsområde fra selvstyret til kommunerne. Bl.a. blev alle finanslovens anlægsbevillinger til byggeri og renovering af skoler og daginstitutioner overført til kommunerne fra og med Finansloven for 2018. Der arbejdes med udlægning af yderligere anlægsområder i de kommende år. Det er forventningen, at dette vil kunne medvirke til at fremme en hurtigere gennemførelse af de enkelte anlægsprojekter og skabe beskæftigelse også uden for de større byer.

Med disse bemærkninger overgiver jeg lovforslaget til Inatsisartuts videre behandling.